Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Cz. XXVI. Wydana i rozesłana dnia 23. października 1916.

Nr. 106.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 4. października 1916 L. 2211/1139 XVIII, którem zaprowadza się nowe przepisy o wprowadzeniu w obrót mąki.

Na podstawie § 19. rozporządzenia Cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916, Dzpp. Nr. 176, zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie z dnia 31. maja 1916, L. 16217/ZAO., Dz. u. k. Nr. 69, przestaje obowiązywać.

§ 2.

Wszystkie gatunki mąki pszennej i żytniej wolno wprowadzać w obrót tylko w stanie niemieszanym, konsumentom jednak wolno je tylko wtedy sprzedawać, jeżeli odbiorca bierze równocześnie 20% mąki jęczmiennej.

§ 3.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podlegają ściganiu karno-sądowemu, karane będą na podstawie § 35. rozporządzenia

Cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916. Dzpp. Nr. 176, przez polityczne władze powiatowe grzywną do 2000 K. albo aresztem do 3 miesięcy, przy okolicznościach szczególnie obciążających grzywną do 5000 K. albo aresztem do 6 miesięcy.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

Nr. 107.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 4. października 1916 L. 2706/1277 XVIII, którem zaprowadza się nowe przepisy o wyrobie chleba.

Na podstawie postanowień § 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. grudnia 1915, Dzpp. Nr. 379, i art. 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. stycznia 1916, Dzpp. Nr. 11, zarządzam co następuje:

§ 1.

§ 1. rozporządzenia z dnia 1. czerwca 1916 L. 15941/ZAO., Dz. u. k. Nr. 67, dotyczącego wyrobu chleba, traci w swem dotychczasowem brzmieniu moc obowiązującą i ma opiewać jak następuje:

Do wypiekania chleba wolno używać tylko mąki chlebowej pszennej, albo mąki pszennej jednolitej, albo mąki żytniej jednolitej, jednak tylko w ilości 60% ogólnej wagi mąki do wyrobienia, a pozostałe 40% ogólnej wagi musi być przymusowo zastąpione mąką jęczmienną w ilości 20%, oraz miazgą ziemniaczaną również w ilości 20%.

Ten dodatek surogatu nie może być ani zwiększony, ani zmniejszony.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

Nr. 108.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 4. października 1916 L. 2890/1304 XVIII, regulujące spożycie jęczmienia i owsa własnego zbioru przez producentów, utrzymujących się z własnych zapasów.

Na podstawie § 16. Cesarskiego rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916, Dzpp. Nr. 176, zarządzam co następuje:

§ 1.

Producenci rolni utrzymujący się z własnych zapasów winni z ilości zboża własnego zbioru, pozostałej im po pokryciu zapotrzebowania na zasiew, użyć do wyżywienia własnego i osób, wymienionych w § 3. punkt 1. lit. a. Cesarskiego rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916, D. u. p. Nr. 176, zboża szlachetnego (pszenica, żyto) dwie trzecie, jęczmienia zaś jedną trzecią całej ilości, należącej się im według przepisów o regulacyi spożycia na wyżywienie w okresie czasu aż do przyszłych zbiorów.

Jeżeli zapas jęczmienia własnego zbioru nie wystarcza na pokrycie tej jednej trzeciej części, w takim razie winien producent obrócić na wyżywienie obok zboża szlachetnego, cały pozostały zapas jęczmienia własnego zbioru.

§ 2.

W gminach powiatów politycznych Żywiec, Myślenice, Nowy Targ, Limanowa, Nowy Sącz, Grybów, Gorlice, Jasło, Krosno, Sanok, Lisko, Stary Sambor, Turka, Skole, Dolina i Kałusz, które oznaczy powiatowa władza polityczna, mogą producenci rolni, utrzymujący się z własnych zapasów, a posiadający owies własnego zbioru, użyć go po pokryciu własnego zapotrzebowania na zasiew, do wyżywienia własnego i osób, wymienionych w § 3. punkt 1. lit. a. Cesarskiego rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916, Dzpp. Nr. 176, w ilości oznaczonej przepisami o regulacyi spożycia, jeżeli nie posiadają innego zboża chlebowego (pszenica, żyto, jęczmień) własnej produkcyi, a użycie owsa do wyżywienia było w danej gminie zwyczajem i w tym celu rzeczywiście go tam uprawiano

§ 3.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile podlegają ściganiu karno-sądowemu, karane będą na podstawie § 35. Cesarskiego rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916, Dzpp. Nr. 176, przez polityczne władze powiatowe grzywną do 2000 K. albo aresztem do 3 miesięcy, przy okolicznościach szczególnie obciążających grzywną do 5000 K. albo aresztem do 6 miesięcy.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.